

Bajka o siroti in škrateljčkih.

Živela je deklica, borno živela
brez ateja, mamice,
ničesar ubožica ni imela —
ni bilke, ni slamice.

In v zlatem je jutru sirotica vstala,
podala se v daljni svet,
da ateja, mamico bi poiskala,
podala se v daljni svet.

A znala ni steze, a znala ni pota
in v gozd je zašla teman,
in glasno je jokala mlada sirota,
ko zbežal je beli dan.

In ko je ležala tam v vzdihljajih glasnih,
prišli so k nji škrateljčki,
in dali zlata so in biserov jasnih
ji dobri prijateljčki.

In peli so z njo in pri nji so ostali
vso dolgo, čarobno noč
in k dobrim ljudem so ji pot pokazali,
ko zjutraj odšli so proč.

Cvetko Golar.

